

PRZEMOCNY (2) *ai*

przemocny (2), [**przemocen**].

e oraz o jasne.

sg m A przemocny (1). ◊ [f A przemocną. ◊ n N przemocno.] ◊ pl A subst przemocn(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Intens. od „mocny” (2) :

1. [*Silny, potężny; wenzen: iáko był [Bóg] piérwéy wczynił ná czerwonym morzu/ które ofułył áżefmy przelzli: áby poznáły wśytkié narody ziemłkié/ przemocną rękę PANSKĄ [fortissimam Domini manum] WujBib Ios 4/25.*]

2. *Wielki, intensywny (1) : A ręce [Jezusa] ktore/ przemocne dżiwy czyniły/ grzełznicy ná krzyżu rozbili ArtKanc E9.*

3. [*Prawomocny, obowiązujący:*

W połączeniu szeregowym: Lecż oni ná ktore to należało/ żadney o tem rozmowy mieć z námi niechćieli/ mowiác/ iż to v nas iuż iełt ratum, gratum et firmiffimum (marg) Ratum, etc. to iełt/ pewno/ przyjemno y przemocno. (-) BudUrząd 4.]

4. *Zawierający polecenia władzy zwierzchniej (1) :*

Wyrażenie: »przemocny list« (1): kościół [...] Rzymłki nápiśał przemocny list Korinczykom do pokoiu ie zgániáiąc y napráwuiąc wiárę ich SkarJedn 123.

Synonim: 2. wielki.